

ČIK-ČAK

List za razvedrilo in zabavo

2.

IZHAJA PO TRIKRAT NA MESEC. NENAROČENIH SLIK
IN ROKOPISOV UREDNIŠTVO NE VRAČA IN NE PRE-
VZEMA ZANJE ODGOVORNOSTI. OGLASI - DOGOVOR.

Mir nam je zagotovljen

Dva govornika

(Od našega posebnega poročevalca iz Kozmopolita)

*Če dva povesta isto, isto ni —
Postavimo: Kadar Francoz o miru govori,
dobi besedo tam minister Daladier:
»Nikomur nič francoske ne damó zemljé!«*

RADIO Cik-Cak

V kotlu na Daljnem vzhodu

Tokio (CC). Mir se bliža. Vojašnice so prazne. Vse vojaštvo je bilo pred kratkim poslano — na bojišče.

Mandžukuo (CC). Ruska armada je v popolnem razsulu. Število beguncev stalno narašča. Mandžurske obmejne čete so pravkar prijele ruskega begunca. Imel je štiri noge. Ko je stopil na tla mandžurske države, je od samega veselja zarigal.

Trebušnikov zagovor

Med vojno je nekdo ovadil Trebušnika, češ da je rekel:

»Mi ne potrebujemo nobenega cesarja več.«

»Ali ste res rekli, da ne potrebujemo nobenega cesarja več?« ga vpraša pri obravnavi sodnik.

»Seveda,« se odreže Trebušnik, »saj imamo enega dovolj.«

Največji čudež

Dokler je služil pesnik Anton Medved na Gorenjskem za kaplana, je rad zahajal v gostilno tedanjega župana, narodnjaka in šaljivca, sedaj že tudi pokojnega Antona Kržišnika v Žirovnici. (Kržišnika pozna slovenska javnost iz spisov Janka Mlakarja pod imenom Trebušnik.)

Nekoč vpraša pesnik Trebušnika, kdaj se je zgodil največji čudež na svetu.

»Ko se je Elija peljal v gorečem vozu v nebesa in se ni opekel,« se odreže dovtipna gorenjska korenina.

»Zakaj si pa prodal psa, o katerem si pravil, kako je pameten in kako loči poštene ljudi od falotov? Vsakega falota si dejal, da brž popade.«

»Seveda. Mrcina ni poznal nobenih izjem in je ondan popadel tudi mene.

*Pozdravljena,
pomlad zelena!*

Dragi Cik-Cak!

Profesor Neroda je ondan hotel obiskati svojega tovariša, profesorja Kljuko v umobolnici. Komaj pa stopi na dvorišče, plane predenj kuštrav orjak in ga žareče premeri z očmi.

Neroda takoj uvidi, da sta tu brez moči opomin in ukor, pa naj bi bil tudi po celokupnem profesorskem zboru. Celo »cvek« in izključitev sta brez veljave.

Profesor Neroda jo zato naglo ucvre po najbližjem stopnjišču, orjak pa za njim. To je tekma za prvenstvo, kakršne si niti naši najboljši športniki ne morejo privoščiti. Profesor dirja, preskakuje ovire in končno ves premočen od potu obstane pred zadnjo oviro, pred vrati v podstrešje. Tu ni več pomoči. Profesor Neroda drgetaje pričakuje svoje usode. Norec že divje sopiha proti njemu. Zdajle ga bo zgrabil in kakor žogo treščil v globino. Adijo ukori, opomini, kljuke in konference, adijo vzpodbudni govori vihravi mladini!

Sebe in mladino še priporoči profesor Neroda Bogu, ko zdajci plane norec k njemu in ga lopne po ramenu:

»Zdaj pa ti loviš!«

Navzgor in navzdol

Vsak človek ima vrat. Vsaka hiša ima vrata. V vsakem hotelu je vratar.

Če vratar ob nepravem času vtakne glavo skozi vrata, mu iznenadeni gost lahko zavije vrat.

— Včeraj sem jo ženi pošteno zakuril!
Take sem ji povedal, da je kar pihala.

— In ona?

— ... jo je odkurila in popihala.

Pri fiziki

Profesor: »Kaj je torej luč?«

Študent: »Vse kar vidimo.«

Profesor: »Nesmisel! Ali hočete trditi, da sem tudi jaz luč?«

»Mirno lahko izjavim, da v Evropi ni državnika, ki bi hotel vojno« — je pravkar izjavil romunski zunanji minister GAFENCU.

»Zato se vse države tako vneto obožujejo,« skromno pripominja Cik-Cak.

Med sosedi

Luka: »Nak, kakor mene zadnji čas tepe nesreča! Poleti so mi pocrkale vse svinje, jeseni mi je poginila najlepša krava, pozimi se mi je ubilo par konj, spomladi mi je pogorela hiša, včeraj mi je pa še žena ušla. Kaj bi me moglo zdaj zadeti še hujšega?«

Janez: Žena lahko pride nazaj.

LJUBLJANSKI OBRAZI

SEDEMDESETLETNIKU RIHARDU JAKOPIČU

Že sedem križev, osmega načenjaš,
ti barvni pesnik naših tal in naših dni,
a s križi vedno se še više vzpenjaš
k lepoti, ki iz večnosti v življenje ti žari.

Upornik, borec za kulture sveto ceno,
si naše zemlje lipa, trš in hrast;
kdor res nekoč odgrnil s tebe bo kopreno,
pokazal v tebi bo šele vso našo rast.

Tegobe naše bedni, strahopetni Abderiti —
kako se, mojster, jim z višin i 'ko smehljaš!
Pa vem, da iz zakladov, ki so v tebi skriti,
še v osmem križu novih nam jih dosti daš...

Ko križev hudih let se nisi ustrašil,
vem, da se tudi drugih ne boš zbal
in te noben dogodek ne bo oplašil
ter večno boš naš umetnik JAKOPIČ ostal.

PISMO iz Rovtarskih Aten

Lub môj lédje!

Pr nas je dóuns lih ták kukr tákát u Čenavrĥ, ka sa črnġa bákā žajfal. Běl ká sa ga prál, běl je biu črn. Na konc se je že kar svetu.

Mi se kléle pa naših gónčih vsem ukúop prou iz srca smeje-ma. Prájma: »Kej báš, hudič, jesk akúl hlač réjklu, ka ga báš mrbèt še krváu núcu, če ne prej, pa na sodn dan?«

»Jéjhata,« je djala un dan ta stara Jera, »káb biu muoj Jernač tak, bi pa golih kulenih romala na Trsat, deb' mu še ta družga sprasíla.«

Víte, baba nuos že šest križu na seb, pa če še jémt varng dedca! Tajk smo mi kléle, zatu se pa tud lédí z dougm rakám jen nam-ána figa bajjima.

Sej bi vam še mårskatira pávedu, káb' čist za gvišn vedu, de ste dol v Jeblán sámí fejst lédje. Pa sm šlišu nekaj pavedat, da je tud dost tacih vmes, ka túlje an cejt »Živje!« an cejt pa »Dol žnim!« Namara b' še pršl les jen me nalamil. Nak, tega pa nečem, čeprou imam trde kvásti.

Tud je bléz nekaj tacih med vam, ka imaje na láhtih dan, de

se nem skojz rekáve svet, v glaj pa taka táma, da še apóune na znaje sámí hódt.

Pa nakár mi neč na zamerte. Sej na prájm, da je res ták. Mar-bit ste še belj kújnštġ kukr Taminc ali pa Ribnčanje. Jest dobr vem, de mi nisma nabennm člavék navašliv. Tu pa tud vem, da sma mi kle čist kuóntet. Réjke jen nájge imama lih za an prou, jesk vsak, kójkr ga nuca, v glaj pa tist, kar mora notr bét, tega pa spet lih tojk, de se na dama za norca jemt jen pa spet tojk, de glave lohġ pakónc nuósmā.

Nej ba za ta prva rajže dost. Če bam vidu, de zaválj tega pís-ja na bate preveč huádi name, se bam pa še drújgh puot kej oglásu.

Vas prou lep pazdraule

Srebutou Pepe
z Båscajgha griča.

PO LJUBLJANSKO

Zadnjo nedeljo v aprilu je bil v ljubljanskem opernem gledališču pevski nastop mladine s srednjih in učiteljskih šol. Občinstvo je delo mladine počastilo z odlično neudeležbo, ki je nagnila našega poročevalca do tega, da nam je mesto ocene poslal tole opomnjo:

Narod, ki svoje mladine ne ljubi, ni narod, temveč le čreda ovac, ob prvem viharju izročena pogubi.

UMLJIVA NAGLICA

Mož, ki med uradnimi urami ves zbe-gan prisopiha iz pisarne, že na stopni-cah ukazuje:

»Agata, brž prinesi novo perilo, nove čevlje, novo obleko in moj novi klo-buk!«

Zena: »Za božjo voljo, kaj se je pa zgodilo?«

Mož: »Hitro, ti pravim! Nemudoma!«

Zena: »Ali moraš na komisijo?«

Mož: »Hiti, razumeš?! Ali veš, kaj po-meni, če ti pravim, da se mi mudí!«

Zena: »Ali nemara greš celo k po-grebu?«

Mož: »Ah, nikar no! Samo požuri se, da ne zamudim, sicer je vse izgubljenol Pomisli, Agata — položaj se je spre-menil!«

Nedolžna zabava

— To je lepo, dokler se lahko igra-va na svežem zraku!

SKRB ZA MLADI ROD

Zdravstveno stanje našega najmlajšega trgovskega in obrtnega naraščaja — vajejk in vajencev — ni posebno ugodno. Saj izhaja ta podmladek večinoma iz siromašnih slojev. Poklicane ustanove so zato poskrbele vse potrebno, da se zdravstveno stanje te mladine ugotovi in bolnim omogoči zdravljenje. O tem nam ve naš dopisnik poročati tole:

Oče Jože, korenina,
tam v OUZD sedi,
kakor dahne, kakor zine,
se v statistiki poti.

Kar Linée je za cvetice,
to je on za vajence,
vse v številke je presukal,
vsakemu je dal ime.

Koliko je šol za mladež,
ki obrti se uči,
koliko deklet po budah
svojih šefov se boji;

kdaj začno in kdaj končajo,
kaj vse vmes se dogodi,
kaj je s plačo, kaj z dopustom,
— oče Jože v tem živi.

Križev šest na hrbtu nosi,
z vajenci pa — milijon,
včasih kolne, včasih prosi
vzdolž in vprek, navzgor:

»Pardon!«

Naj bo stranka kakor koli,
on je večer humanist;
šefi, no, seveda šefi
mu reko bolj Antikrist.

Vendar se za to ne zmeni,
ampak hodi svojo pot,
vestno z lučjo vam pretakne
vsak najbolj skrivnosten kot.

Celje, Maribor, Ljubljana,
Jesenice, Ptuj in Kranj,
prav od Prevalj do Metlike
angel je mladinskih sanj.

In če kje se kaj narobe
mladi duši pripeti,
oče Jože kakor vihra
v hudi uri završi.

Od desnice do levice
in kar vmes je oblasti,
da popravil bi krivice,
oče Jože obleti.

Shod, sestanek, stavka, tožba,
prošnja, spletko in protest,
oče Jože za pravico
vedno dviga svojo pest.

Brunda, tuhta, premišljuje,
kje, odkod, kako in kaj,
da na mladih rokah žulje
malo omeščal bi vsaj.

Jetika in anemija,
vseh boleznih veletok,
zraven beda in trdota
zgrinja se nad njim v obok.

Le odkod pomoč naj pride,
ko je toliko gorja,
in odkod naj sonce vzide,
če ga OUZD ne da?! .

Končno: sen ali resnica —
oče Jože kar mezdi:
vajencem vzcvete pravica,
»jurjev« sto se zablíšči.

Kdor bolan je, naj se zdravi
na počitnice naj gre,
da pri materi naravi
se moči mu okrepe.

To vam išče oče Jože
z lučjo bolne vajence,
neumorno vse od zore
pa do trde prav temé.

Dečki, deklice iskreno
prosijo sedaj Boga,
da za kratkih vsaj šest tednov
jim bolezen kakšno da.

To je v srcih vajeniških
vneme svete dirindaj,
Jože, vajencev dobrotnik,
vživa letos srečen maj.

Nova industrija

V Ljubljani razstavlja neka
tvrška hranilnik za — sobno de-
koracijo.

Skrivnosti, kako spraviti sobno
dekoracijo v mali hranilnik, tvrđ-
ka ne pove.

Nemara pa bo ta novost le dala
pobudo za izdelavo hranilnikov za
druge dragocenosti. Nekaj pred-
logov:

Hranilnik za klepetulje ali kle-
vetnike — Hranilnik za ljubosum-
ne ženice (priporočljivo zlasti za
bančnike, odvetnike in sploh ože-
njene ljudi, ki morajo poslovno
imeti opravka z nežnim spolom
mlajšega datuma).

Ker se dosedanja industrija seli
na jug, je treba vsekakor pravo-
časno ustanoviti novo. Obad

MED UČITELJICAMI

Mira: »Ali misliš ostati kar
samica, Mara? Te nič ne mika
zakonski stan?«

Mara: »Ah, pri meni je zmeraj
narobe. Dokler je za nas veljal
celibat, sem imela ženina, pa se
nisem mogla omožiti. Zdaj, ko je
celibat odpravljen, pa ženina ni-
mam.«

IZ ŠOLSKE NALOGE

»Naša šolska soba« je bil na-
slov šolski nalogi, v kateri so
mlade glavice skušale pokazati
vsaka svoj dar opazovanja. Tin-
ček je med drugim zapisal:

»Na desni od katedra je okno,
poleg okna pa je na steni pritrje-
no — obešalo za gospode profes-
sorje —«.

Tuja radovednost

»Kaj pa je potem v Mariboru pomenilo MOM?« želi vedeti dama.
»Mestna Opozicijska Mrha,« strumno odvrne gospod.

Izletniki iz tujine običejejo seveda tudi ljubljanski Grad.

»Krasen razgled,« meni prijazna dama, gospod pa jo spremi na »San-ce«, kjer delavci urejajo terase in sprehajališča.

V prividu ali v resnici, kdo ve, zagleda dama desko z napisom MOL in se domisli, da je že nekajkrat videla ta znak, a si ga ne zna razložiti.

»V Jugoslaviji imajo še demokracijo,« pojasnjuje gospod, »in MOL pomeni: Mestna Opozicijska Linija.«

Najljubši šport sedanosti

PRED KOPALNO SEZONO

Pred kratkim so v umobolnici dogradili nov plavalni bazen.

Bolniki so komaj čakali dne, ko bodo dela dokončana. Brž so se zbrali in jeli z visoke deske skakati v bazen, a vsak se je vrnil iz njega pobit in potolčen.

Končno jo ugame modričina med norci:

»Nak, to pa ne gre! Že zdaj smo vsi pobiti in potolčeni, kaj pa šele bo, če nam napolnijo bazen z vodo!«

IDEALEN ZAKON

Milan: »Šele danes sem izvedel, kako si se seznanil s svojo ženo. Ko jo je pri kopanju prijel krč, si jo ti s tveganjem lastnega življenja rešil smrti. To mora biti sedaj idealen zakon. Prepričan sem, da ti je žena za tvoj nekdanji korak vedno hvaležna, ali ne Janko?«

Janko: »Že mogoče, toda drugič bi ga pod nobenim pogojem ne ponovil.«

IZ OTROŠKIH UST

Orožnikom je prišlo na ušesa, da je Cene iz Zirovnice kot divji lovec že marsikakemu srnjaku in gamsu odpihnil življenje, toda zalotiti divjega

lovca niso mogli in tudi ne najti orožja pri njem. Pa se domisli narednik in vpraša Cenčevega sinčka, naj mu pove, kje imajo oča spravljeno puško.

Malj se odreže:

»Če bom cukra dobil, bom pa povedal.«

Zahtevajte »CIK-CAK« po vseh brivnicah, restavracijah in kavarnah.

ZENA (možu, ki je zašel v hudo finančno stisko): »Če res ne gre drugače, bom prodala svoje bisere. S tem bi nama bilo že malo pomagano.«

MOŽ: »Meni prav nič. Tebi pa, no: če prodáš svoje bisere kot prave, lahko dobiš od 3 do 5 let.«

Pred zadnjo postajo

»Trbovlje, kraj nesrečnega imena!« bi zapel Prešeren, ko bi mogel stopiti k nam, mi pa vendar živimo in delamo. Zakaj?

To je tisto, ko se človek ne vpraša, zakaj. Človek se rodi, raste in pričakuje smrti.

»Sto let je dosti, sto let ni nič, življenje in smrt sta naš večni bič.«

Tako nekam podobno je pred tisočletji zapel kitajski pesnik, čeprav ni poznal Trbovelj. Torej mora biti naša usoda že nekje izdavana zapisana.

Zato pa
povsod samo:

CIK-CAK!

S smehom za resnico se bori
Gik - Gak,
zato prijatelj mu je slednji poštenjak!

Naši pesniki v sedanji obliki

Za srečne zakonce

»Ljubezen zvesto najti, kratke sanje,
zbežale ste, ko — eksekutor je pozvonil.
(Prešeren)

Za vnete turiste

»Na goro, na goro,
na strme vrhë«
pred upniki strumno
dolžniki beže.
(Miroslav Vilhar)

Za vinske bratce

»Preljubo veselje,
oj kje si doma,
povej, kje stanuješ,
moj ljubček srca.

Po hribih, dolinah
za tabo hitim,«
v gostilni te končno
pri vincu dobim.
(A. M. Slomšek)

Za zakrknjene samce

»Saj tukaj na sončni višavi
le sam sem, le sam gospodar,
živejem po pameti zdravi,«
za čenče mi babje ni mar.
(Simon Gregorčič)

Za lepoticice z vitko linijo

»Grdobe grde paglave,
masti ste vredne leskove,«
kdor plod svoj lastni zamori.
ta je še slabši od zveri.
(Fran Levstik)

Za stremuhe in koritarje

»Kar mož nebesa so poslala,
da večnih nas otmo grobov,«
vse luč zlata nam je zmešala,
čast, frak, fotelj, cilindri nov.
(Simon Gregorčič)

INTIMNO

»Zaplatar mi je pravil, kako je
po pogrebu rajne imel ženo še na
sedmini venomer pred očmi. Niti
najboljši ljutomerčan mu ni šel v
slast.«

»Ali jo je imel tako rad?«

»Brrr, bal se je, da bo stopila
predenj in ga nahrulila s pljan-
cem.«

NEVARNE SANJE

»Nocoj sem se vso noč potil v
spanju.«

»Pazi, pazi, če nimaš kaj na
pljučih!«

»Neumnost! Sanjalo se mi je,
da sem se oženil.«

»Očka, kaj prav za prav pomeni bese-
da „filit“?«

»Otrok moj, nikar ne vprašuj! Nekoč
sem mislil, da jo razumem, pa je nastala
iz tega — poroka.«

Pravljica izpod Triglava

Nekoč je živel stric, postal je striček
in dobil je prijeten svoj kotiček:
med mladih src smejoči se živ-žav
prišel z gorenjskih je dobnav.

Tu pa se pravljica tako začne:
Nemirno pač človeško je srce —
in Amor večno toplih sanj
po vseh stezicah sill vanj.

Kot druge prej, je »strička« ujel
in prav prirčno ga objel,
nato pa ko nalašč za stavo
odpeljal ga domov v dobrovo.

Tam sreče dnevi mu cveto.
Naj bo je več ko za — dva kljunčka,
z ostalimi želi tako
za zakon »stričku« — Cikcak-punčka.

Nerešena uganka

Mi vsi smo, gospoda moja, izključno
in samo za konstruktivno politiko.

POUK V POLITIKI

Osnovna šola (za vso javnost).

Politika je umetnost z naj-
višjo in nikdar mirujočo dinami-
ko, ki ima nalogo skrbeti za kar

najboljše življenjske pogoje, naj-
lepši razvoj in najvišji uspeh na-
rodov.

Srednja šola (za ožji krog).

Politika je v življenje preli-
titi izraz trenja med različnimi
idejami o najboljši ureditvi člo-
veške družbe.

(P. s.: Neuki ljudje po nemar-
nem imenujejo to delo — boj za
korita.)

Visoka šola (samo za res poklica-
ne izbrance).

Politika je življenjsko pra-
vilo: Danes meni, jutri tebi.

Frkulin.

»Kako je to, da tebe zmeraj
žeja?«

»Mene? Žeje sploh ne poznam.«

»Čemu potlej vedno piješ?«

»Ker nočem spoznati žeje.«

**NAROČAJTE
IN ČITAJTE
„Cik-Čak“!**

Čas je zlato

Gost: »Natakar, ali pri vas tudi
datum zaračunate, ko je račun
tako slan?«

Natakar: »Seveda, gospod, saj
je čas vendar — zlato.«

Petošolska

Profesor (petošolcu, ki se mu
pri prevajanju latinskega besedila
zatakne): »No, ali res ne veste,
kaj pomeni besedica ‚vera‘? To se
pravi ‚resnična‘, ali ne?«

»Kakor je ime mojemu idealu,«
si misli fant in prevaja dalje.

Mesec kasneje isti študent spet
stoji pred tablo in prevaja sloven-
sko besedilo v latinščino. Pri tem
se mu zatakne ob besedici »res-
nična.«

»No, saj ni tako dolgo, kar ste
imeli ta izraz,« hoče pomagati
profesor, fant pa naglo:

»Mira.«

Zgodba o odlikovanju

Detektiv Nurbi, ki je živel dolgo let v Albaniji, vpeljan v kroge odličnikov in dostojanstvenikov, ki je znan kot agilni in iznajdljivi mož, je pravil prav čedno zgodbo o odlikovanjih. Nekoliko s pikrim nasmeškom je opisoval svojo dogodivščino tako-le:

»Priatelj! Prejel sem nekoč nalog, da moram v kratkem času zbrati točne podatke o nekem gospodu, ki je zavzemal pri nekem važnem oddelku v Albaniji podrejeno mesto, a je veljal za strokovnjaka in dobrega organizatorja. Predlagan je bil v visoko odlikovanje od neke strani, to pa ne po službeni stezi. Kaj sem hotel? Po mojem geslu: cik-cak! sem odjadral kar naravnost do njegovega ne-

»Gospod načelnik! Strogo, strogo zaupno! Od neke strani je Plesnik predlagan v visoko odlikovanje!« je sledil moj odgovor.

Načelnik je debelo pogledal, sesedel se je na svojem stolu in ves blede začel skoraj kričati:

»Pardon, pardon! Zmotil sem se v osebi. Ta človek, ki ga vi mislite, je zanjikrnež. Najslabši uradnik. Krokar, ponočnjak, babjekl! Slab družinski oče! Nikjer se ne udejstvuje v javnem življenju.«

Nastal je daljši molk. Nato pa je načelnik držeč križem roke vzdihnil: »Ah, ahl Dal bi celo letno plačo, da bi jaz, jaz dobil kakšno odlikovanje!«

Ob slovesu pa mi je načelnik prav proseče pristavil: »Gospod! Tudi to bodi strogo zaupno!«

Gospod načelnik želi strogo diskretnost

Čitateljem in naročnikom!

Za rešitev ugank, ki smo jih objavili na 4. strani prve številke »CIK-CAKA« razpisujemo danes

20 nagrad

v skupni vrednosti okrog 400 din, in sicer 2 knjižni nagradi v vrednosti po 60 din, dve po 20 din, 4 po 10 din ter dvanajst drugih nagrad v vrednosti od 10 do 15 din.

Rešitve ugank lahko sporočate po dopisnici na naslov:

Uprava »CIK-CAKA«, Ljubljana, Sv. Petra nasip 53.

Enako naslavlajte tudi naročila na list. Za naročilo zadostuje navadna poštna dopisnica.

Znak miru, napredka in mednarodnega sodelovanja bo tudi letos — Ljubljanski velesojem, ki se prične 3. junija.

Angel miru

— Kakorkoli iščem po širokem svetu primernega prostora za pristanek, ga ne najdem. Le kaj mi je začeti.

Gostilna pri »LOVCU«, Ljubljana vogal

Bleiweisove ceste in Ceste 20. oktobra. Odlična postrežba — Brezkonkurenčna kakovost pijač in jedil — Času ustrezajoče solidne cene,

»Ruparjevi se tako nosijo, kakor da so najmanj milijonarji. Pa ni nič posebnega.«

»No, no —«

Res, včeraj sem videla, da sta obe hčerki hkratu igrali na en klavir.«

Prvi dve številki »CIK-CAKA« smo nekaterim poslali na ogled. Prosimo, da opozore na list, ki bo skušal biti vsestransko zanimiv, tudi svoje znance in prijatelje.

Kdor se ne misli naročiti na list, naj ga odstopi znanцу, o katerem sodi, da bi se utegnil zanj zanimati.

Kdor nam pridobi vsaj pet novih naročnikov, dobiva za to naš list brezplačno vse dotlej, dokler ti naročniki ostanejo naročeni na »CIK-CAK«.

Vse naročnike in čitatelje opozarjamo na nagrade, razpisane v današnji številki.

Uprava »CIK-CAKA«, Ljubljana, Sv. Petra nasip 53.

posrednega predstojnika in šefa urada. Gospod me je prav vljudno sprejel, nudeč mi sedež je že žurno in resno vprašal: »Kaj želite, gospod Nurbi?« Odgovor: »Gospod načelnik! Oficielne podatke o uradniku Plesniku.«

»Radevolje, takoj!« je sledil odgovor. »Gospod Plesnik je zlata duša, naravnost vzor uradnika. Vesten in strog!«

»Kakšno pa je njegovo življenje in delovanje izven urada?« je bilo drugo moje vprašanje.

»Prav vzoren družinski oče. In kako požrtvovalen organizator našega prosvetnega in gospodarskega življenja? Povsod je zraven!« se je načelnik veselo odrezal.

»Hvala vam lepa, gospod načelnik!« in sem vstal. Načelnik pa:

»Prosim, prosim. Oficielni del je končan. Kajne vse je bilo strogo zaupno! In sedaj prosim, neoficielno, toda zaupno, zakaj boste rabili te osebne podatke. Mi lahko neoficielno zaupate!« je načelnik uvedel drugi del najinega razgovora.

Teboveljski utrinek

Jutri zastonj!

Med zaljubljenici

Zival ima dober nos za vse, kar pride. Če ta stenica upa, da bo pri nas imela kaj grizti, je to dobro znamenje.

Ljubi maj, krasni maj

— Ali se ti ne zdi, kakor da nama vse pozvanja?

— Joj, dragec, zamaši ušesa z vato! Pomladni prepilj je najbolj nevaren, pravi naša mama.

»Kako je bilo v šoli?«

»Lepo! Gospod učitelj je rekel, da bi bile lahko vedno počitnice, ko bi bili vsi učenci — moje sorte.«

Podeželski gostilničar je izvesil napis: »Danes za denar, jutri zastonj.«

Tone si privoščil dva deci in pride prihodnji dan: »Danes pa liter, ko je zastonj!«

»Ali ne znaš brati,« se zasmeje oštir. »Jutri je šele zastonj!«

Materinski dan

(Pismo nezakonske sirote)

Deklice pišejo materam,
deklince, ki jih imajo,
mojega očka in matere
pod soncem ljudje ne poznajo.

Mene je mamica skrila ljudem,
očka nikdar ni pogledal,
niti imena mi svojega
v jezi ni mrki povedal.

Glejte, zato, ker tako je bilo,
tak je moj delež v življenju,
s prstom zdaj kažejo vsi za menoj,
ko hiram v brezimnem trpljenju.

Mati — Usoda pretepa me,
puli lase in me bije,
da vsako noč duša po materi
z glasom obupanim vpije:

»Mamica, mamica, tvoj sem otrok,
čprav nezakonski kriče mi,
pridi, le enkrat objemi me vsaj,
če nočeš podnevi, pa v temil!«

Gluha je noč in temine molče,
materi k meni ni pota,
tudi na ta materinski dan
sem le — nezakonska sirota.

Srečata se v mestu dva zaljubljenca. Dolgo sta iskala prostora, kjer bi se prepuščila nemoteno svojim ljubezenskim čustvom. Povsod ljudje! Pa skoči njemu v glavo srečna misel: najame avto. Ko sedeta v avto, vpraša šofer gospoda, kam naj ju odpelje. Gospod pogleda skozi okno, in ker se ni mogel takoj spomniti primerne kraja, ukaže, naj zapelje kar za pogrebom, ki je šel mlmo njiju. Šofer je obogal in srečna zaljubljenca sta v objemu kipeče ljubezni pozabila na svet in sebe. Nenadoma avto obstoji. Oba stopita vsa vrtoglava iz avtomobila in gospod se obrne k šoferju, da mu plača. V tem trenutku prihití do gospoda uslužbenec pogrebnege zavoda misleč, da ima opravka s pogrebci, se globoko prikloni in reče: »Oprostite, gospod, voznja gre na rodbinske stroške.«

DISKRETNO VPRAŠANJE

Kdo si želi resnega poznanstva z gospodično v zrelih letih, izvrstno gospodinjjo, vedre narave in sončnega značaja. — Samo resno mišljene ponudbe naj pošljejo starejši drž. uradniki ali upokojenci pod šifro »Upajoča pomlad 35« na upravo lista.

ZBIRKE STARIH ZNAMK

kupim. — Obširne, po možnosti detajlirane ponudbe pošljite pod šifro »Filatelija« na upravo lista.

Slovenec in Hrvat
sta vedno brat in brat,
iskreno v čaši vina
sta zvesta in edina.

Za to ni treba svinca:
Kozarec dalmatinca,
kot Bujas toči ga,
ta sporazum nam da.

Da je še večja slava,
pridruži se vugava:
imej ledeno kri,
ob njej se razživi!

Priporoča se restavracija

MARTIN BUJAS (hotel Lloyd),

Ljubljana, Sv. Petra cesta.

Udoben salon — Krasen senčnat vrt — Izborna vina — Vedno sveža topla in mrzla jedila po zmernih cenah — Pridite in se prepričajte!

Cik-Čak

Izhaja po trikrat na mesec. — Četrtna naročnina (za 9 števk) je din 12. — Cik-Čak izdaja Vilma Tomazič. — Za uredništvo odgovarja Ivan Albreht, oba v Ljubljani. — Tiska tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani (njena predstavnik O. Mihalek).